

Szakmai beszámoló a 2022. június 28-30. Polonica Varietas pályázat megvalósulásáról

Debreceni Szakképzési Centrum, székhelye: 4030 Debrecen, Fokos u. 12.

Adószám: 15831914-2-09. ikt. sz.: WFA/40/28/3/ZA/2022

Úticél: Krakkó, résztvevők: 30 tanuló és 2 kísérőtanár

Pályázati tevékenység: lengyel-magyar történelmi vonatkozások felfedezése, a jelenkori lengyel kultúra megismerése, lengyel hagyományok és országismereti vonatkozások interaktív tanulmányozása, történelmi múlt közelebb hozása, az auschwitzi tábor adta történelemóra tanulságainak levonása

Három napos program megvalósulása, teljes tervezett létszámmal:

1.nap: Zakopane városfelfedező túra

2.nap: Krakkó, városnézés idegenvezetővel, és krakkói pereckészítés

3.nap: Auschwitz-Birkenau megismerése szervezett vezetéssel

Elmarad pályázati pontok: A wieliczikai sóbányák meglátogatása, melynek oka az volt, hogy a megnövekedett infláció miatt túl sokba került a belépő. Ehelyett a krakkói hagyományokra épülő pereckészítő műhelybe látogattunk. Nem sikerült találkozni a krakkói vegyipari szakirányban működő iskola képviselőjével, mert nem válaszoltak megkeresésünkre.

2022. június 28-án, kedden reggel 30 diák és két kísérőtanár elindult egy feledhetetlen és örök emlékeket nyújtó lengyelországi kirándulásra, amit a Wacław Felczak alapítvány segítségével tudtunk megvalósítani. Utunk Kassán keresztül vezetett, és kisebb pihenők beiktatásával egyre magasabb hegyek között utaztunk buszunkon a Magas Tátrán keresztül egészen Zakopanéig. Itt, ebben a mindentől másabb hegyi kisvárosban alacsonyan úszó felhők és mélyzöld erdőkkel borított hegykoszorúba érkeztünk. Elkezdett esni az eső, először kis nyári zápornak látszott, aztán már menthetetlenül eláztunk, volt, akinek szerencséjére esernyője is volt, de többségünk enélkül ment szervezett idegenvezetőnk után, aki megmutatta a városka jellegzetes faborítású házait, fatemplomát és végül a közeli temető, számunkra is igen fontos sírhelyét, Prof. Wacław Felczak (1916-1993) nyughelyét, ahol megismerhettük hősies és kalandos életét, a lengyel virtus és mentalitás vonásait, kisebb mesés történetekkel színesítve.

Megtudtuk, hogy a háború évei alatt, még a magas hegykoszorú sem akadályozhatta meg ezeknek az embereknek, hogy hazájukat és az igazi emberi értékeket szolgálják. Az eső szomorkásan kísért minket tovább, egészen a bazársorig, ahol szabadprogramot kaptunk, de akinek volt kedve idegenvezetőnk, Csomor Márton segítségével jegyet válthatott a siklóra, hogy több mint 1100 méter magasba szállva fentről nézhesse meg a Tátra és Zakopane festői képét. A bazársoron ízletes sajtokat próbálhattunk és vásárolhattunk, élvezhettük a vendégszerető lengyel emberek közelségét. Késő délután indultunk tovább utunk valódi célpontjára, Krakkóba, a lengyel kultúra fővárosába. Forgalmas, magas infrastruktúráról árulkodó utakon közelítettük meg a nagyvárost, ahol a város peremén lévő Hotel Rok nevű szállón laktunk, diákoknak és elszánt kirándulóknak teljesen megfelelő részen. Első napunk közös vacsorával és beszélgetéssel zárult, igencsak elfáradtunk, de mindenki élményekkel töltődve és újabb impulzusokra várva ment aludni.

Másnap, június 29-én fél nyolckor már reggeliznünk kellett, ugyanis programjaink szervezésekor, már 9 órára időpontot kaptunk újabb idegenvezetőnkől, egy magyar származású, de már évtizedek óta Krakkóban élő úriembertől, Bartos Lászlótól, aki a Visztula folyó és a vár közötti parkolóban várta csoportunkat. Kedvesen fogadott minket, de rögtön sürgetett is, hogy induljunk, hiszen rengeteg látnivaló és szépség vár minket, viszont a hőmérséklet ezen a napon 35 fok felett várható. Csoportunk elindult a vár felé, a Wavel várfalai mögé, ahol valamikor egy sárkány élt. 1320-ban lett ez a vár koronázási helyszín (Krakkó akkor még Lengyelország fővárosa volt). Elérkeztünk Krakkó és egyben Lengyelország leghíresebb és legfontosabb szakrális épületéhez a waveli Katedrálishoz, ahová belépőnk volt. Lengyelország egész történelmét átfogó és bemutató műemlék ez, ahol idegenvezetőnk rengeteget mesélt az ország múltjáról, a lengyel magyar kapcsolatokról. A Katedrális helyén az első templomot nagy valószínűséggel Kr. u. 1000 körül építették, azóta a folyamatos építkezésnek, átépítéseknek és bővítéseknek hála, szinten minden korstílus megtalálható rajta. Legtöbb uralkodó lehetősége szerint ide temetkezett, de itt is koronázták szinte az összes lengyel királyt. Krakkó kiemelkedő látnivalójának számít óvárosi főtere (Rynek) és a főtéren található műemlékei: a Mária (Mariacki) Templom, a középkori eredetű Posztóház (Sukiennice), illetve a főtér fölé emelkedő városháza tornya. A Katedrális megnézése után mi is a főtér felé vettük utunkat, időnk jól elrepült, de még újabb ízelítőt kaphattunk a város történetéről, a főtérről, szerencsénkre pont dél volt, így hallhattuk és láthattuk a toronyból megszólaló trombitaszót, ami a történelem emlékéét őrizve félbeszakadt. Ezután még a Mária Templomhoz igyekeztünk, ahol megnézhattuk Európában egyedülálló szárnyas oltárt, kicsit megpihenve a templom padjain átélhettük a múlt emlékeit. Ezután ebédelő helyet kerestünk, ami nem is olyan egyszerű, ha több mint 30 fő együtt egy helyen és számláztatva akar enni, de

végül sikerült megoldanunk, két csoportra osztódva ezt a problémát is. Időnk sűrűtett, mert 14 órától foglalásunk volt Krakkó hagyományos pereckészítő műhelyébe, ahol mindenki megismerhette és elkészíthette krakkói perecét, rendkívül kedves és színes program volt ez, ahol a csoport animátora, egy fiatal hölgy vendégszerető és mosolygós fogadtatásában volt részünk. A közelben húzódtott a bazársor, s a krakkói romantikus kis utcák sora, amelyeket ezután a program után felkereshettünk, átélhettük ennek a különleges világváros hangulatát. Számos látnivaló között még eljutottunk az 1364-ben alapított gótikus stílusú egyetemhez, amely nem csak Lengyelország, de a világ legrégebbi egyetemeként van nyilvántartva. Bemehettünk a történelmi belső udvarra, hűsölve gyönyörködtünk ebben a szépséges épületben is. Idegenvezetőnk azzal biztatott minket, ha majd egyszer újra visszatérünk ebbe a városba, s egy hónapot itt töltünk, még sok-sok érdekes és izgalmas látnivalót mutat nekünk. Napunk véges volt, sajnos, ez is véget ért, de reméljük, egyszer újra és ugyanitt találkozunk majd.

Harmadik kiránduló napunk még korábban indult, tele várakozással és izgalommal. Reggel 7 órakor indultunk Auschwitzba, ahol 9 órára várták csoportunkat, német nyelvű körbevezetésre. Az idő repült, de csak kicsit csúsztunk meg az érkezéssel, így 9 után nem sokkal névre szóló jegyünkkel és igazolványunkkal ott sorakoztunk a beléptető kapunál. Szomorú, de annál tanulságosabb órák elé néztünk, a történelem és annak sötét oldala, az emberi gonoszság emlékével szembesültünk. Az Auschwitz-Birkenau Haláltábor közül Auschwitz I koncentrációs tábor építették meg 1940-ben Oswiecim városban. A régi táborból fennmaradtak a barakkok, és az "Arbeit macht frei" feliratú kapu. A tábor második részét Birkenaut 1942-ben alakították ki, itt kevés barakk és krematórium romja idézi fel ezt a borzalmas és fájdalmas időszakot. Mindkettőt megnézhattük és lélekformáló emlékeket kaptunk. Hosszú, csendes szakasz következett buszos utunkon, Magyarország felé tartottunk, s csak lassan éledtek újra a beszélgetések a társaságban, három nap felkavaró és gyönyörködtető pillanatai. Ennél jobb alapokat nem is kaphattunk volna ahhoz, hogy frissen érettségizett, az utolsó, szakmai tanév előtt álló diákokként, a magyar-lengyel kapcsolat és jövő kialakítására törekedjünk mi is.

A záróbeszámolót és a fényképek egy részét nyilvánosságra hoztuk a Debreceni SZC Vegyipari Technikum hivatalos honlapján és közösségi oldalain. Köszönet ezekért a napokért és a lehetőségért, amit az alapítvány és a szervezők adtak nekünk.

Debrecen, 2022. július 6.

Kerekes Tímea

Szabó Zoltán

szervező

igazgató